

Normalitat necessària

La visita que el president del Govern valencià va fer a la Generalitat de Catalunya la setmana passada va constituir un acte de normalitat necessària. Durant la llarguíssima etapa en què el PP va governar el País Valencià les relacions amb Catalunya es van extingir. Eduardo Zaplana, José Luis Olivas, Francisco Camps i Alberto Fabra consideraven que la cordialitat institucional amb els seus homòlegs catalans contaminava. I cal referir-se a “cordialitat” perquè la confluència d’interessos entre els dos governs els repugnava. Per això, Camps va ser un dels impulsors del denominat “Eje de la Prosperidad”, que lligava el País Valencià amb les Illes Balears i Madrid amb la voluntat explícita de substituir el Corredor Mediterrani. Ja es va veure després a quina “prosperidad” es referien.

Alguns periodistes i analistes han destacat que l’acte de normalitat institucional de Ximo Puig no tenia precedents “de feia vint anys”. Més. Molt més. Perquè els governs de Joan Lerma també se’n va inhibir. D’una altra manera. Sense exhibir tanta hostilitat com el Partit Popular. Però, per a Lerma, les relacions necessàries amb Catalunya resultaven terriblement molestes i les va defugir tant com va poder.

El canvi polític al País Valencià ha modificat les dues estratègies davant Catalunya. La de la incomoditat i la de l’hostilitat. Ximo Puig, amb uns nous socis de Govern, no hi veu tant de risc. I ha parlat amb Carles Puigdemont de tot allò que valencians i catalans han de parlar. D’interessos econòmics comuns, del Corredor Mediterrani, de finançament, de la reciprocitat entre TV3 i la Televisió Valenciana recuperada, de la incorporació a l’Institut Ramon Llull, que difon i projecta la cultura catalana arreu del món. Potser Puig considera que aquest darrer punt és excessiu i per això l’ha desviat cap a l’Acadèmia Valenciana de la Llengua, que “estatutàriament” en té la competència. Això és molt discutible. El matís es pot acceptar sempre que en el fons no siga una maniobra dilatòria. Més aviat, sembla això. És molt més raonable que siga la Conselleria de Cultura qui canalitze aquesta incorporació.

La setmana passada Carles Puigdemont va visitar també la presidenta de les Illes Balears. En aquest cas Francina Armengol sí que va anunciar que el seu Govern es reincorporarà a l’Institut Ramon Llull, una voluntat expressada de fa temps. De vegades fa la sensació que mentre els valencians parlen els mallorquins fan. Fan i també desfan les lleis que va aprovar el Govern de José Ramón Bauzá de clara intenció anticatalana. Siga com siga, Ximo Puig ha actuat amb decisió. I les relacions necessàries entre els tres governs s’han començat a concretar.

La Galeria

- 71 LITERATURA**
Entrevista a Alicia Kopf
- 72 LITERATURA**
Retorn a les cabres
Xavier Pla
- 73 MÓN EDITORIAL**
- 74 LITERATURA** | Lluís Bonada
Completades les corprenedores memòries de Sándor Márai, que hem de llegir en castellà
- 75 MÚSICA**
Senior, aniversari a la contra
Xavier Aliaga
- 76 CINEMA** | Àlex Gorina
Guia del Routard Cannois
- 77 TELEVISIÓ** | Toni de la Torre
Enveja
- 78 TEATRE** | F. Foguet i Boreu
La llibertat d’Escòcia
- 79 ART** | Ricard Mas Peinado
Dalí 3 x 1
- 80 ART** | Joan Abelló Juanpere
Fortuna del Pop art català
- 81 GASTRONOMIA**
Dom Pérignon i el xampany
Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d’aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l’editor.